

РЕШЕНИЕ

№ 6197

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **7313** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.175 -176 от АПК

В искането на „Виваком България“ ЕАД се посочва, че е оспорен пред съда Акт за прихващане или възстановяване № П-29002924002659-004- 001/ 29.01.2024г., в частта с която е потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ –С.. Жалбата се е отнасяла само до констатациите, които са потвърдени с решението на директора на „ОДОП“ относно началния момент на изчисляване на лихвата върху главницата от 296 353, 83 лв. Този начален момент според жалбоподателя е от съответните месечни дати за периода октомври - декември 2014г. Така претендираният от жалбоподателя размер на лихвата от „съответните месечни дати“ до 08.05.2020г. възлизал на 162 358, 71 лева. В частност „Виваком България“ ЕАД не е обжалвал по административен и съдебен ред установената в негова полза лихва в размер на 119 787, 79 лв., изчислена от приходната администрация за периода от 09.05.2020г. до 29.01.2024г.

Съгласно записаното в искането, предметът на спора е бил правилно установен от съда. Правилно настоящият съд е посочил, че по делото се оспорва само началният момент от който следва да бъде изчислена лихвата върху възстановения с АПВ данък добавена стойност в размер на 296 353, 83 лева. В искането си посочва, че настоящият съд е приел жалбата на „Виваком България“ ЕАД за частично основателна, а именно в частта ѝ за законната лихва върху главницата на ДДС от 296 353, 83 лв., считано от 19.02.2019г., като размерът на тази лихва до 08.05.2020г. възлиза на 36 635,46 лв., както е според вариант 2 на допуснатата съдебно – счетоводната експертиза. Що се касае до остатъка от претенцията на „Виваком България“ ЕАД, а именно за

възстановяване на законната лихва от съответните месечни дати за периода октомври - декември 2014г. съдът е приел, че тази претенция е неоснователна.

Следователно, се посочва в искането, съгласно мотивите на съдебното решение, АССГ е формирал воля:1. За отмяна на АПВ в частта му, с която на „Виваком България“ ЕАД не е възстановена законна лихва в размер на 36 635, 56 лева , считано от 19.02.2019г. до 08.05.2020г.; 2. За отхвърляне на жалбата в останалата ѝ част, а именно в частта ѝ относно законната лихва за периодите преди 19.02.2019г. и над сумата от 36 635, 56 лв.

При ясно изразените мотиви за горния изход на спора, АССГ е допуснал очевидна фактическа грешка или алтернативно непълнота в диспозитива.

Съдът се е произнесъл по предмета на спора, както следва:

„ОТМЕНЯ по жалба на „Виваком България“ ЕАД с[ЕИК], [населено място], [улица], чрез адв.С. Й., [населено място], [улица],ет.3, АПВ № П-29002924002659-004-001/29.01.2024г., потвърден с решение 520/19.04.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в оспорената част относно периода на изчисляване на лихвите върху главницата от 296 353,83 лв., определени от органите по приходите в размер на 119 789, 79 лева, изчислени за периода от 09.05.2020г. до 29.01.2024г.

ВРЪЩА преписката на ТД на НАП,„ГДО” [населено място] за издаване на АПВ“.

От формулирането на диспозитива и в частност, от посочването на лихвения период 09.05.2020г. до 29.01.2024г. изглеждало, че съдът е постановил отмяна на АПВ относно всички периоди за изчисляване на лихвата върху главницата/ включително за периода 09.05.2020г. до 29.01.2024г., който не бил обжалван/, или алтернативно, че съдът е отменил АПВ относно лихва 119 789, 79 лева, която лихва изобщо не е обжалвана и в тази част АПВ е влязъл в сила.

Записано е още в искането на искането на „Виваком България“ ЕАД, че горният резултат , постановен в диспозитива на съдебния акт, не съответства на волята на съда в мотивите, която воля очевидно е да се отмени АПВ в частта относно законната лихва, считано от начална дата на лихвения период – 9.02.2019г. до 08.05.2020, тъй като след тази дата е начислена лихва с АПВ и същата не е обжалвана. Освен това, въпреки, че съдът приема в мотивите, че за остатъка на претенцията на „Виваком България“ ЕАД е неоснователна, в диспозитива не е включен отхвърлителен диспозитив, с който съдът да отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

Цитира се практика на ВАС и се посочва, че грешката е очевидна, когато от мотивите на решението явно се вижда, че формираната воля на съда е била една, а в диспозитива на решението е обективизирано друго. ВАС приема, че когато съдът е формирал ясна воля в мотивите за частично отхвърляне на жалбата , но е пропуснал да отрази тази си воля в диспозитива на решението, това представлява очевидна фактическа грешка, която подлежи на отстраняване по реда на чл. 175 ал.1 от АПК.

Наред с това АССГ бил допуснал и други грешки, тъй като адресът на жалбоподателя в [населено място] е [улица], а не [улица]; възстановената на жалбоподателя с АПВ лихва е 119 787, 79 лв. , а не 119 789, 79 лв.

В тази връзка „Виваком България“ ЕАД , чрез процесуалния си представител, позовавайки се на чл. 175, ал.1 от АПК предлага диспозитив на решението :

„ОТМЕНЯ по жалба на „Виваком България“ ЕАД с[ЕИК], [населено място], [улица] , чрез адв.С. Й., [населено място], [улица],ет.3, АПВ № П-29002924002659-004-001/29.01.2024г., потвърден с решение 520/19.04.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в частта му относно периода за изчисляване на лихвите върху

главницата от 296 353, 83 лв., а именно в частта, му с която на жалбоподателя не е възстановена законната лихва за периода от 19 февруари 2019г. до 09 май 2020г. , с размер на тази невъзстановена лихва от 36 635, 56 лева

Връща преписката на ТД на НАП“ГДО“ С. в отменената от съда част, за издаване на АПВ.

Отхвърля жалбата на „Виваком България“ ЕАД в останалата част “.

Алтернативно, в случай че настоящият съд не желаел да се съобрази с цитираната от процесуалния представител на „Виваком България“ ЕАД практика на ВАС/ по приложението на чл. 175 от АПК/ се прави искане на основание чл. 176 от АПК за постановяване на допълнително решение.

От Директора на Дирекция „ОДОП“-С. ЦУ на НАП не е постъпило становище, въпреки дадената му възможност.

АССГ намира, че искането по чл. 175, ал.1 от АПК е частично основателно. „Алтернативното“ искане по чл. 176 от АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1 АПК, съдът по свой почин или по искане на страна може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Поправката на очевидна фактическа грешка се допуска тогава, когато е налице несъответствие между формираната действителна воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението, т. е. има разминаване между мотивите и диспозитива на съдебното решение.

В Решение № 2766/ 01.03.2021г. по адм. дело № 11890/2020 на ВАС, VII о. се посочва - „Очевидната фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението. Разпоредбата на чл. 175, ал. 1 АПК няма и никога не е имала друго съдържание. Факта, че в нея са посочени като пример „писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности“ не води до друг извод. Формираната истинската воля на съда, с оглед на чл. 172а, ал. 2 АПК, се обективира /съдържа/ в мотивите му, а нейното външно изразяване е в писмения текст на решението, т.е. в писмения текст след „Реша“, наречен диспозитив. Следователно, за да е налице очевидна фактическа грешка е необходимо да е налице несъответствие /липса на съответствие, липса на съгласуваност – Български тълковен речник, Наука и изкуство, С., 2008, с. 532, „съответствие“ значи съгласуваност, еднаквост, хармония, пак там с. 949, „съгласуван“ значи, който е в съгласие, съответствие с друго нещо, координиран, пак там, с. 944/, но несъответствието не е само в грешка, допусната във вече изразения писмен текст на решението, т.е. на диспозитива, а и грешка, която представлява пропуск да се отрази в писмения текст на решението вече формираната истинска воля на съда... Що се отнася до мотивите на първоинстанционния съд, че при поправка на очевидна фактическа грешка съдът постановявал единствено диспозитив „Вместо ... да се чете“ следва първоинстанционният съд да се запознае по-задълбочено с практиката на Върховния административен съд и на Върховния касационен съд, за да установи, че в хипотеза, когато очевидната фактическа грешка се изразява в липса на диспозитив съдът допуска поправка като използва израза „като го допълва“ или израза „след .. се чете“. В този случай думата „допълва“ няма значението на допълване на решението по смисъла на чл. 176 АПК, както очевидно приема първоинстанционният съд...“. Така цитираните принципни съображения на ВАС се споделят изцяло от настоящия съдебен състав.

Действително, адресът на жалбоподателя в [населено място] е [улица], а не [улица]; възстановената на жалбоподателя с АПВ лихва е 119 787, 79 лв. , а не 119 789, 79 лв. В този смисъл искането е основателно.

В случая процесният АПВ е оспорен, в частта му, в която е определена началната дата от която се дължи лихва върху невъзстановения ДДС. С жалбата се твърдяло, че този начален момент следва да е от „съответните месечни дати за периода октомври - декември 2014г.“ или алтернативно „поне за периода от 19.02.2019г.“.

Предметът на оспорване не е сума от 162 358, 71 лева /изчислена за период от „съответни месечни дати за периода октомври - декември 2014г.“ до 08.05.2020г.- вариант 1 на ССЕ/, нито сума от 36 635, 56 лева/ изчислена „поне“ от 19.02.2019г.-вариант 2 на ССЕ/. Спорът в случая не е касаел обжалване на конкретен диспозитив за отказ на определена сума, а е касаел определяне на началния момент за присъждане на лихва за забава. Предмет на съдебен контрол пред АССГ е била законосъобразността на процесния АПВ, но само в частта му относно началния момент, от който са изчислени лихвите върху главницата в размер на от 296 353, 83 лв. Именно при спазване на така очертания правен спор, АССГ се е произнесъл по спорния въпрос - началната дата, от която се дължи лихва за забава като оспореният АПВ е бил отменен в оспорената част, а преписката изпратена на приходната администрация за ново произнасяне в посочената част и издаване на акт за прихващане или възстановяване при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени със съдебното решение.

В решението АССГ ясно е посочил, че спорът е за началния момент, дали от 09.05.2020г., определен в АПВ или да е този/ тези, сочен/сочени от жалбоподателя. Съдът е приел, че лихва е дължима, считано от 19.02.2019г., а не от определената с АПВ дата 09.05.2020г., а в диспозитива на решението е уточнено какво е установено с АПВ в тази интересуваща процеса част. Както жалбоподателят е посочил, вкл. и сочи с настоящото искане, оспорва се само началният момент за дължимостта на лихвата и предметът на спора е точно определен от настоящия съд. Следва да бъде внесена допълнителна яснота в диспозитива относно този момент, в синхрон с изложеното в мотивите. Същевременно с жалбата е претендиран по- ранен начален момент, спрямо приетия от съда, от когато се дължи лихвата, поради което се дължи отхвърлителен диспозитив в синхрон с мотивите на съдебното решение.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА ПОПРАВКА на очевидна фактическа грешка в диспозитива на постановеното по делото решение №2259 от 21.01.2025 г, като:

ВМЕСТО: „ОТМЕНЯ по жалба на „Виваком България“ ЕАД с[ЕИК], [населено място], [улица], чрез адв.С. Й., [населено място], [улица],ет.3, АПВ № П-29002924002659-004-001/ 29.01.2024г., потвърден с решение 520/19.04.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, в оспорената част относно периода на изчисляване на лихвите върху главницата от 296 353,83 лв., определени от органите по приходите в размер на 119 789, 79 лева, изчислени за периода от 09.05.2020г. до 29.01.2024г. ВРЪЩА преписката на ТД на НАП,„ГДО” [населено място] за издаване на АПВ“.

ДА СЕ ЧЕТЕ: „ОТМЕНЯ по жалба на „Виваком България“ ЕАД с[ЕИК], [населено

място], [улица] и, чрез адв.С. Й., [населено място], [улица],ет.3, АПВ № П-29002924002659-004-001/ 29.01.2024г., потвърден с решение 520/19.04.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който органите по приходите са изчислили лихва от 119 787, 79 лв. лева върху главница от 296 353, 83 лв. за периода от 09.05.2020г. до 29.01.2024г., в оспорената му част относно определената начална дата, от която се дължат лихвите върху главницата от 296 353, 83 лв. ВРЪЩА преписката на ТД на НАП “ГДО“ С. в посочената част и издаване на акт за прихващане или възстановяване при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото съдебно решение“

И го допълва, както следва:

„Отхвърля жалбата на „Виваком България“ЕАД в частта ѝ с която се претендира начален момент за изчисляване на лихвите преди 19.02.2019г. “.

ОТХВЪРЛЯ в останалата част искането „Виваком България“ЕАД с посочено в същото основание по чл.175 и „алтернативно“ чл.176 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: